

# Ewangelia Mateusza

## Rozdział 9

### Uzdrowienie sparaliżowanego

1. I wstąpiwszy do łodzi, przeprowił się na drugi brzeg i przybył do swego miasta. 2. I oto przynieśli mu sparaliżowanego, leżącego na łożu. A gdy Jezus ujrzał wiarę ich, rzekł do sparaliżowanego: **Ufaj, synu, odpuszczone są grzechy twoje.** 3. A oto niektórzy z uczonych w Piśmie pomyśleli sobie: Ten bluźni. 4. Ale Jezus przejrzawszy ich myśli, rzekł: **Dlaczego myślicie źle w sercach swoich?** 5. **Cóż bowiem jest łatwiej, czy rzec: Odpuszczone są grzechy twoje, czy rzec: Wstań i chodź?** 6. **Lecz abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma moc na ziemi odpuszczać grzechy** - rzekł do sparaliżowanego: **Wstań, weź łoże swoje i idź do domu swego!** 7. Wstał tedy i odszedł do domu swego. 8. A gdy to ujrzali tłumy, przelekły się i uwielbiły Boga, który dał ludziom taką moc.

### Powołanie Mateusza

9. I odchodząc stamtąd, ujrzał Jezus człowieka, siedzącego przy ciele, imieniem Mateusz, i rzekł do niego: **Pójdź za mną.** A on wstał i poszedł za nim. 10. A gdy Jezus siedział w domu za stołem, wielu celników i grzeszników przyszło, i przysiedli się do Jezusa i uczniów jego. 11. Co widząc faryzeusze, mówili do uczniów jego: **Dlaczego Nauczyciel wasz jada z celnikami i grzesznikami?** 12. A gdy [Jezus] to usłyszał, rzekł: **Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, co się źle mają.** 13. **Idźcie i nauczcie się, co to znaczy: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Nie przyszedłem bowiem wzywać sprawiedliwych, lecz grzeszników.**

### Sprawa postu

14. Wtedy przyszli do niego uczniowie Jana i pytali: **Dlaczego my i faryzeusze pościmy, a uczniowie twoi nie postują?** 15. I rzekł im Jezus: **Czyż mogą goście weselni się smucić, dopóki z nimi jest oblubieniec?** **Nastaną jednak dni, gdy oblubieniec zostanie im zabrany, a wtedy pościć będą.** 16. **A nikt nie wstawia w starą szatę łąty z sukna nowego, bo taka łąta ściera cały materiał i rozdarcie staje się gorsze.** 17. **I nie wlewają wina młodego do starych bukłaków, bo inaczej bukłaki pękają, wino wycieka, a bukłaki niszczą.** **Ale młode wino wlewa się do nowych bukłaków, a wtedy zachowuje się jedno i drugie.**

### Wskrzeszenie córki Jaira i uzdrowienie niewiasty

18. Gdy to do nich mówił, oto pewien przełożony [synagogi] przyszedł, złożył mu pokłon i rzekł: **Córka moja dopiero co skonała, lecz pójdź, połóż na nią swą rękę, a ożyje.** 19. I wstał Jezus, i poszedł za nim wraz z uczniami swymi. 20. A oto niewiasta, która od dwunastu lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu

i dotknęła się kraju szaty jego. **21.** Mówiła bowiem do siebie: Bylebym się tylko dotknęła szaty jego, będę uzdrowiona. **22.** A Jezus, obróciwszy się i ujrawszy ją, rzekł: **Ufaj, córko, wiara twoja uzdrowiła cię.** I od tej chwili niewiasta była uzdrowiona. **23.** A gdy przyszedł Jezus do domu przełożonego i ujrzał flecistów oraz zgiełkliwy tłum, **24.** Rzekł: **Odejdźcie, bo nie umarła dziewczynka, lecz śpi.** I naśmiewali się z niego. **25.** A gdy wygnano tłum, wszedł i ujął ją za rękę, i wstała dziewczynka. **26.** I rozeszła się wieść o tym po całej tamtej okolicy.

### **Uzdrowienie dwóch ślepych**

**27.** A gdy Jezus odchodził stamtąd, szli za nim dwaj ślepi, wołając i mówiąc: Zmiłuj się nad nami, Synu Dawida! **28.** A gdy wszedł do domu, przyszedli do niego ci ślepi. I rzekł im Jezus: **Czy wierzycie, że mogę to uczynić?** Rzekli mu: Tak jest, Panie! **29.** Wtedy dotknął ich oczu, mówiąc: **Według wiary waszej niechaj się wam stanie.** **30.** I otworzyły się ich oczy; a Jezus przykazał im surowo, mówiąc: **Baczenie, aby nikt się o tym nie dowiedział!** **31.** A oni wyszedłszy, rozślawili imię jego po całej okolicy.

### **Uzdrowienie opętanego niemowy**

**32.** A gdy oni wychodzili, przyprowadzono do niego niemowę, opętanego przez demona. **33.** A gdy demon został wypędzony, niemy przemówił. I zdumiał się lud, i mówił: Nigdy coś podobnego nie pokazało się w Izraelu. **34.** Faryzeusze zaś mówili: Mocą księcia demonów wypędza demony. **35.** I obchodził Jezus wszystkie miasta i wioski, nauczał w ich synagogach i zwiastował ewangelię o Królestwie, i uzdrawiał wszelką chorobę i wszelką niemoc.

### **Jezus lituje się nad ludem**

**36.** A widząc lud, uzalił się nad nim, gdyż był utrudzony i opuszczony jak owce, które nie mają pasterza. **37.** Wtedy rzekł uczniom swoim: **Żniwo wprowadzie wielkie, ale robotników mało.** **38.** **Proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na żniwo swoje.**

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01